

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۰۶ جولای ۲۰۲۱

فریده نوری

افغانستان

طالبان خود را به دورادور کابل متمرکز نموده اند

در حالیکه اردوی امریکا می رود

شورشیان کنترول نود ولسوالی از جمله چهارصد و بیست و یک ولسوالی

را تأیید کردند

منبع: اخبار لو ماند

تاریخ: دوم جولای ۲۰۲۱

خبرنگار: جک فولورو (Jacques FOLLOROU)

مترجم: فریده نوری

ختم بیست سال حضور غرب در افغانستان قیافه یا وضع یک سندیکا یا اتحادیه یی را به خود گرفته است که در حال شکست، ناکامی و افلاس باشد.

بعد از ماه ها از یک گفت و گوی ساختگی و ظاهری برای صلح بین برادران افغان دشمن، واشنگتن، و به تعقیب آن تمام هم پیمانان و متحدینش خارج شدن شان را که یازده سپتامبر تعیین شده بود، برای چهارم جولای شدت بخشیدند و ابتکار عمل را به شورشیان طالب گذاشتند، و ستراتیژی آهسته آهسته ترسیم گردید.

قرار معلوماتی که از منابع نظامی و دیپلوماتیک در داخل افغانستان جمع آوری گردید، شورشیان بالای تمام قلمرو افغانستان پیش می روند، لکن مراکز ولایات را به حال خودشان رها می کنند و می کوشند تا راه های بزرگ را قطع نمایند و به ترتیب کابل را در محاصره خود بیاورند.

از شروع ماه می ۲۰۲۱ میلادی در داخل اعضای دولت افغانستان و همچنان در دفاتر ملل متحد یا در بین قومندان های امریکایی که در عین زمان برای خروج شان آمادگی می گیرند، خبرها هر روز دلالت بر این می کند: که ولسوالی های نو به دست شورشیان می افتد.

صبح ۳۰ جون ۲۰۲۱، به تعداد چهار ولسوالی دیگر نیز از دست داده شد، که تمام ولسوالی ها در شمال افغانستان موقعیت داشته و بسیار دور از سنگر یا پایگاه های طالبان در جنوب می باشند.

در بین آن ها یکی ولسوالی السای ولایت کاپیسا در شمال کابل می باشد که آن منطقه بین سال های ۲۰۰۸ الی ۲۰۱۲ تحت حفاظت اردوی فرانسه قرار داشت. و دیگری ولسوالی گلدار در ولایت بلخ که با ازبکستان همجوار می باشد.

قرار تحلیل یک دیپلومات بر حال غربی در کابل: «از ده روز به این طرف است که ما شاهد تشدید فعالیت های طالبان هستیم، ما فکر می کردیم که آن ها اول از گرفتن جنوب شروع خواهند کرد، اما آن ها به یک تکنیک یا تدبیر دیگری پرداختند که آن عبارت می باشد از پیشروی به صورت تدریجی، تا بالای پایتخت های ولایتی فشار بیاورند اما آن را تصرف نکنند، و این نشان دهنده قوی بودن آن ها در مناطق غیر پشتون در شمال کشور می باشد».

این دیپلومات علاوه می کند که طالبان کنترل در حدود نود ولسوالی از چهار صد و بیست و یک ولسوالی را به دست دارند.

هر روز طالبان از طریق شبکه های اجتماعی و ویدیو ها، تسلیمی قوای پولیس محلی و هم اردوی ملی را به نشر می سپارند.

در ولایت لغمان، در شرق پایتخت کابل، مانند شمال هلمند، پایگاه های مستحکم، بدون برخورد به دست طالبان افتاد.

بعضی اوقات شورشیان توسط بزرگان و مو سفیدان قریه برای قوای امنیتی دولتی پیغام ذیل را می فرستند، برای این که قوای امنیتی زندگی خود را نجات داده باشند، قبول نمایند که بروند و پایگاه های خود را تخلیه نمایند.

از ۲۲ جون به این طرف طالبان راه های اساسی به طرف تاجکستان را در کنترل خود دارند، که یک مسیر حساس جهت روابط تجارتی همراه آسیای مرکزی می باشد. قوای امنیتی افغان شکست خورد و مجبور به فرار شد، و بعضی شان به طرف تاجکستان پناه بردند.

کنترول فضای هوایی:

اگر استراتژی طالبان در شمال کشور نمایان گر این است که آن ها در مناطق غیر پشتون، که به طور سنتی با آن ها در مخالفت قرار دارند، از حمایت برخوردار هستند، که همین حمایت مشروعیت برای طالبان می دهد.

حملات شان در ولسوالی ارغنداب ولایت قندهار با حملات هوایی عقب زده شد. با خروج تدریجی امریکا و تکمیل شدن خروج شان، تمام دستگاهی لوژیستیکی اردوی افغان به خطر مواجه است. قرار گفته یک مامور برحال ملل متحد در افغانستان، وقتی که قوای امنیتی افغان مورد حملات قرار می گیرد، اکثراً نمی توانند بالای امریکایی ها حساب کنند. باید تنها بالای خود حساب نمایند، زیرا اردوی افغان توانایی رسانیدن قوای کمکی و اسلحه را به وقت مساعد ندارند، و از طرف دیگر به کمبودی پیلوت ها و میخانیک ها مواجه می باشند. مذاکره بین دولت افغانستان و قراردادی های شخصی برای تعویض نمودن کارکنان امریکایی مخصوصاً به دلیل مالی متوقف شده است.

نتیجه، یک تعداد هلیکوپتر ها به مناسبت مشکلات تنخیکی نابود شده اند و حوادث بالای طیارات روز افزون می باشد. بر علاوه عزیمت یا خروج قطعی و نهایی مربی و رهنمای امریکایی شان، افغان ها را از معلومات مدرن، اساسی و مهم جهت آمادگی برای ضربه زدن بی بهره می سازد. طالبان که از عدم شناسایی کنترل هوایی قیمت زیاد پرداخته اند، از ماه ها به این طرف شروع به قتل های هدفمند نمودند که هدف شان پیلوت ها و میخانیک های متخصص افغان می باشد.

در بیست و پنجم جون به تعقیب اعلان دیدار رئیس جمهور اشرف غنی از واشنگتن، و بخشیدن در حدود چهل هلیکوپتر انسان را به فکر فرو می برد زیرا آن ها بدون پیلوت داده شده اند.

این دیدار رئیس جمهور افغانستان چندین مراتبه از طرف امریکا به تأخیر انداخته شد، اما در اثر پافشاری زیاد اشرف غنی موافقه به عمل آمد. برعلاوه ضعف که در این دیدار موجود بود عدم حضور انتونی بلینکین (Antony Blinken) و زلمی خلیل زاد فرستاده خاص امریکا برای افغانستان بود. برای این دو نفر اخیر الذکر زمان مذاکره و گفت و گو با طالبان، جای خود را به چگونگی و طرز دوباره برگشت به قدرت شان داده است.

یگانه سوالی که امروز باید دانسته شود این است که آیا دوباره به قدرت رسیدن آن ها با خونریزی همراه خواهد بود و یا به صورت مسالمت آمیز صورت خواهد گرفت.